

**Ariel Freiberg, Adv.
Igal Raskin, Adv., Mediator**

7 Abba Hillel Rd., Silver Tower
Ramat Gan 5252204
Tel: 03-7412358; Fax: 077-3180983

**אריאל פרייברג, עו"ד
יגאל רסקין, עו"ד ומגשר**

דרך אבא הילל 7, בית סילבר
רמת גן 5252204
טל': 03-7412358; פקס': 077-3180983

Frei.ariel@gmail.com

ז' כסלו תשפ"ב
11 נובמבר 2021

**בדוא"ל
מבלי לפגוע בזכויות**

**לכבוד
עו"ד מירי חיטי
איי.די.איי חברה לביטוח בע"מ
באמצעות דוא"ל**

ח.נ.,

**הנדון: תאונה מיום 01/10/2020
הנפגעת: רחל דוידוביץ'**

מס' תביעה: 1644430

הריני מאשר קבלת מכתבך מיום 11.11.21 והנני מתכבד להשיבך כדלקמן:

1. ארכה כמבוקש.
2. מצ"ב פסה"ד שניתן בתביעת מרשתי בגין נזקי הרכוש.
3. אודה לקבלת שמות מומחים מוסכמים לבדיקת מרשתי ולקביעת נכותה.
4. לעיוןך וטיפולך המסור אודה.

בכבוד רב ובב"ח,

אריאל פרייברג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 20-12-45285 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

לפני כבוד השופט נצר סמארה

תובעת
רחל דוידוביץ, ת"ז 014591424
ע"י ב"כ עוה"ד גיורא בלופרד

נגד

נתבעים
1. עאסי עפ"י, ת"ז 059902502
2. מגדל חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד עופרי מרחב

פסק דין

1. לפניי תביעה, בסדר דין מהיר, לחיוב הנתבעים בפיצוי כספי בגין נזקי רכוש לרכב על רקע תאונת דרכים.

תאונת הדרכים ארעה ביום 01.10.2020 בין כלי רכב, מסוג פרטית, מ"ר 44-561-55 שבעת התאונה היה בבעלות התובעת ונהוג בידיה (להלן: "הפרטית") לבין כלי רכב, מסוג משאית, מ"ר 72-771-87 שבעת התאונה היה נהוג בידי הנתבע 1 ומבוטח על ידי הנתבעת 2 בביטוח אחריות לנזקי צד ג' (להלן: "המשאית") (ולהלן: "התאונה").

תמצית טענות הצדדים

2. התובעת טוענת כי האחריות לתאונה מוטלת על נהג המשאית, כאשר במהלך הנסיעה בכביש איילון לכיוון דרום, בקטע הכביש שבין מחלף השלום למחלף לה-גרדיה, הסיט את המשאית ימינה וסטה עם המשאית לנתיב נסיעתה של הפרטית ופגע עם הפינה הימנית הקדמית של המשאית בדופן שמאלית של הפרטית. עוד טוענת התובעת כי בעקבות התאונה נגרמו לפרטית נזקים אשר הוערכו על ידי שמאי רכב מטעמה. עתה עותרת התובעת לפיצוי בגין הפסדיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 20-12-45285 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

מנגד, טוענים הנתבעים כי האחריות לקרות התאונה מוטלת על התובעת, אשר בעוד המשאית נוסעת בכביש איילון לכיוון דרום, בקטע הכביש שצוין לעיל, לכיוון בת-ים חולון, לפתע סטתה הפרטית, הנהוגה בידי התובעת, אל עבר נתיב הנסיעה של המשאית, מבלי שנתנה דעתה לדרך. כמו כן, מכחישים הנתבעים את הנזק הנטען שנגרם לתובעת ואת היקפו.

למעשה, המחלוקת היא בשאלת האחריות לקרות התאונה ובשאלת הנזק.

3. נערכה לפניי ישיבת הוכחות במסגרתה הוצגו ראיות הצדדים, ובכלל זה טופסי ההודעה על התאונה, תמונות הנזק לכלי הרכב, הערכות נזקים שנגרמו לכלי הרכב, תמונות מזירת התאונה, התכתבויות בין הצדדים או מי מטעמם.

כמו כן, העידו נהגי כלי הרכב המעורבים בתאונה ונחקרו בחקירה נגדית.

4. בתום חקירת העדים סיכמו ב"כ הצדדים את טענותיהם בעל פה.

עתה נותר לדון ולהכריע בתובענה.

דיון והכרעה

5. על יסוד כל החומר המונח לפניי, לאור התרשמותי הבלתי אמצעית מהעדים במהלך חקירתם בבית המשפט, תוך שאני לוקח בחשבון את טענותיהם ההדדיות של הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי **דין התביעה להידחות, מהנימוקים המובאים להלן:**

האחריות לקרות התאונה

5.1. תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה") קובעת:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 20-12-45285 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

"לא יסטה נוהג ברכב מנתיב נסיעתו אם עלול הדבר לגרום להפרעה או לסיכון."

תקנה 41 לתקנות התעבורה קובעת:

"נוהג רכב לא יפנה ימינה או שמאלה תוך כדי נסיעה או כשהוא מתחיל לנסוע ולא יסטה מקו נסיעתו, אלא במהירות סבירה ובמידה שהוא יכול לעשות זאת בבטחה בלי להפריע את התנועה ובלי לסכן אדם או רכוש."

5.2. כל אחד מהצדדים טוען לסטייה של כלי הרכב האחר ועל רשלנותו של נהג כלי הרכב האחר, ועל היעדר אחריות מצדו.

5.3. הנטל להוכיח את התביעה, ובמקרה זה את נסיבות התאונה ואת גובה הנזק שנגרם לתובעת, מוטל על שכמה של התובעת, בבחינת 'המוציא מחברו – עליו הראיה'.

בנסיבות העניין, ולאחר בחינת מכלול הראיות שהונחו בפניי, לרבות עדויות העדים, אני סבור כי התובעת לא עמדה בנטל זה.

5.4. התובעת העידה כי בכיוון נסיעתה בכביש איילון לכיוון דרום, היו חמישה נתיבים והיא נסעה בנתיב השלישי מימין (עמ' 1, שורות 10-11 לפרוטוקול). התובעת טוענת כי התאונה קרתה לפני ששני הנתיבים השמאליים ביותר ממשיכים לכיוון בת-ים וחולון (עמ' 1, שורות 11-14 לפרוטוקול). יש לציין כי נהג המשאית טוען כי התאונה קרתה כאשר הוא נסע בנתיב הימני, מבין שני הנתיבים השמאליים ביותר בכביש שממשיכים לכיוון בת-ים וחולון, וכאשר הפרטית נסעה מימינו וסטתה לנתיבו (עמ' 3, שורות 2-5 לפרוטוקול). לטענת התובעת, התאונה קרתה במקטע הכביש שבין גשר השלום וגשר יצחק שדה, ורק לאחר מקטע זה שני הנתיבים השמאליים ביותר ממשיכים לכיוון בת-ים וחולון (עמ' 2, שורות 21-22 לפרוטוקול).

במחלוקת ספציפית זו אני מעדיף את גרסתו של נהג המשאית על פני גרסת התובעת, מאחר שמעיון בתמונות כלי הרכב בזירת התאונה ניתן לראות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 20-12-45285 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

בבירור כי המשאית מצויה בנתיב השמאלי ביותר בכביש. מיקום השונה לחלוטין ממיקום כלי הרכב כפי ששרטטה התובעת בטופס ההודעה, בו נראה כי המשאית סוטה ימינה בסמוך ליציאה מכביש איילון לכיוון דרום.

יש לציין כי אמנם נהג המשאית טוען כי הסיע את המשאית בנתיב הימני, מבין שני הנתיבים השמאליים ביותר בכביש הממשיכים לכיוון בת-ים וחולון, אולם הסביר כי בשל סטייתו של הפרטית לנתיבו הוא הבחין בהתראה של החיישן סטייה במשאית ולכן ניסה לברוח לשמאל (עמ' 3, שורות 4-6 לפרוטוקול). מכאן, ההסבר להימצאותה של המשאית בנתיב השמאלי כפי שרואים בתמונות מזירת התאונה.

5.5. לא ברור לי כיצד טוענת התובעת מצד אחד כי לא הייתה תנועה בכביש מאחר שדובר על תקופת סגר, ומצד שני היא טוענת כי פתאום הרגישה "משום מקום" את הפגיעה מהמשאית כאשר המשאית קודם לכן לא נסעה במקביל לפרטית (עמ' 1, שורות 14-16 לפרוטוקול). המשאית הגדולה לא צצה יש מאין במקביל לפרטית, אלא היא הייתה שם עוד לפני התאונה, אלא שנראה כי התובעת לא נתנה דעתה למשאית.

זאת ועוד, התובעת אומרת בפה מלא כי עם הרגשת המכה היא לא ניסתה לברוח לימין, אלא אומרת באופן מתחמק "קיבלתי מכה" (עמ' 2, שורות 20-19 לפרוטוקול). סביר כי רכב שקיבל מכה בעקבות סטייה של רכב אחר אליו ינסה לברוח ממנו כאקט אינסטינקטיבי, אלא אם הייתה זו הפרטית שסטה שמאלה לנתיב נסיעתה של המשאית תוך שנהגת הפרטית סוברת כי תוכל להשתחל לנתיב נסיעתה של המשאית ולפני המשאית.

5.6. אשר לסימוני צמיג המשאית על גבי חלקו השמאלי אחורי של הפרטית, הרי שאופי נזק זה אינו בהכרח מתאים עם ההטיה של גלגלי המשאית ימינה לעבר הפרטית. סימון זה סביר שיקרה גם כתוצאה מהסטייה שמאלה של הפרטית.

5.7. מלבד גרסתה של התובעת לתאונה, לפיה היא טוענת לסטייה של המשאית לנתיבה, מנסה התובעת לבסס את תביעתה על ידי הטענה כי נהג המשאית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 45285-12-20 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

נטל אחריות על התאונה. בפועל, עת בוחנים את המרכיבים עליהם מנסה התובעת לבסס את הודאתו של נהג המשאית בתאונה, נראה כי הבסיס הוא רעוע, משום שאין בנמצא כל הודאה של נהג המשאית בדבר האחריות לתאונה, לא באופן ישיר ולא באופן עקיף.

כך למשל, ההודאה העקיפה באחריות לתאונה של נהג המשאית, כביכול, מבוססת על אמירתו של נהג המשאית, שאינה מוכחשת על ידו, כי "מדובר רק בנזק פח ויש לי ביטוח מקיף" (עמ' 2, שורות 16-17 לפרוטוקול). נהג המשאית הסביר כי אמר לתובעת שיש לו ביטוח, שתפנה לביטוח והכל יהיה בסדר (עמ' 3, שורות 26-27 לפרוטוקול). יש לציין כי קודם לכן בעדותו, סיפר נהג המשאית כי התובעת הייתה היסטורית ובוכה (עמ' 3, שורה 17 לפרוטוקול).

כך למשל, אי הטחת האשמה בתובעת מצדו של נהג המשאית אינה אומרת כי זה לוקח על עצמו את האחריות, בניגוד לטענתו של ב"כ התובעת (עמ' 3, שורות 16-18 לפרוטוקול). איני מקבל את טענתו של ב"כ התובעת, לפיה נהג המשאית נתן לתובעת להבין שהוא אשם בתאונה. מדובר בהבנה סובייקטיבית בלבד של התובעת אשר מבוססת על רצונה לקבוע מצג ממנו לכאורה יהיה קשה לסטות. כל התנהגותו והתנהלותו של נהג המשאית לאחר התאונה הייתה בתום לב, מתוך רצון לסייע לתובעת בעת מצוקה ולא מאחר שהוא הבין כי הוא אחראי לתאונה. אני סבור כי פרשנותה של התובעת ושל ב"כ כלל אינה נכונה בעניין.

כך למשל, בסעיף 21 לכתב התביעה טוענת התובעת כי יש בידה תיעוד מוקלט שבוצע בשטח לאחר התאונה על ידי צד ג', שבו נוטל נהג המשאית אחריות לאירוע ומפנה את התובעת לחברת הביטוח. לא ברור על איזה תיעוד מדובר. לא הוצג כל תיעוד מוקלט של שיחה בין השניים. מדובר בטענה שמבקשת להראות גיבוי לגרסתה של התובעת אך בפועל אין ולא כלום.

כך גם למשל, הישענותה של התובעת על עצם ההכנסה של הפרטית לתיקון במוסד הנמנה מבין מוסכי ההסדר של הנתבעת 2, אין בה ולא כלום, משום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 20-12-45285 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

שאף גורם מטעם הבעלים של המשאית לרבות נהג המשאית או מטעם מבטחתו (הנתבעת 2) לא אמר לתובעת שתכניס את הפרטית לתיקון במוסד הסדר של הנתבעת 2. ההיפך הוא הנכון. התובעת אומרת בפה מלא כי "אני התקשרתי לנהג ואמרתי לו שאני מכניסה את האוטו למוסד הסדר שלהם של מגדל, לא מוסד שלי" (עמ' 2, שורות 26-27 לפרוטוקול). הטענה של התובעת כי בעקבות זאת נאמר לה ש"הכל בסדר" מתבררת כי ריקה מתוכן, שכן בהמשך התובעת מסבירה "שאלו אותי אם הנהג לוקח אחריות ואמרתי שכן" (עמ' 2, שורות 27-28 לפרוטוקול). כלומר, התובעת סברה באופן תמים, או שלא, על יסוד אמירתו של נהג המשאית כי יש לו ביטוח מקיף, כי הוא לקח אחריות על התאונה, וסברה כי אם תכניס את הפרטית לתיקון במוסד הסדר של הנתבעת 2, הרי שיהיה בכך גושפנקא לדבריה, אם לא כן מה לה להכניס את רכבה דווקא למוסד הסדר של הנתבעת 2, שהרי יכולה הייתה פונה למוסד אחר.

אף איני מקבל את טענתו של ב"כ התובעת לפיה הוא מפנה לתרשומת פנימית בין הנתבעת 2 לבין מוסד המתקן של הפרטית. מעיון במסמך זה עולה כי מדובר בהודעת דואר אלקטרוני ששלח נציג המוסד בשם נדב לנציג הנתבעת בה הוא כותב כי אינו מבין הכיצד אין אישור להסדר עם התובעת תוך שהוא אומר כי הוא וידא מספר פעמים עם הנתבעת 2 וכי נאמר לו כי נהג המשאית דיווח על התאונה והוא לוקח אחריות ושההסדר לא נשלח עדיין מכיוון שהנתבעת 2 פועלת במתכונת מצומצמת. חרף מילים אלו של נציג מוסד הסדר של הנתבעת 2, לא ניתן להסתמך עליהן מקום שעד זה לא הובא לעדות על ידי התובעת. היה על התובעת לדעת כי מאחר שהמחלוקת בתובענה היא לעניין האחריות לתאונה וספציפית לגבי השאלה האם נהג המשאית נטל אחריות לתאונה או אם לאו, ועל מנת שהתובעת תוכל להסתמך על מסמך זה, היה עליה להביא את כותב המסמך לעדות ולאפשר לצד שכנגד הזדמנות לחקור אותו בחקירה נגדית. מה עוד שלא ברור הכיצד כותב נציג המוסד כי נאמר לו על ידי הנתבעת 2 כי נהג המשאית דיווח על התאונה והוא לוקח אחריות בעוד שמעיון בטופס הדיווח של נהג המשאית לתאונה נרשם ההיפך הגמור. משום כך היה זה אך מתבקש להביאו לעדות. משלא הובא עד זה לעדות לא ניתן להסתמך על הודעת הדואר האלקטרוני ששלח לנתבעת 2.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 20-12-45285 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

5.8. למעלה מזאת, על יסוד התרשמותי הבלתי אמצעית מעדויות הצדדים, אני מעדיף את גרסתו של נהג המשאית, שהייתה קוהרנטית, סדורה, עקבית, נתמכה על ידי תמונות מזירת התאונה, על פני גרסתה של התובעת, שלא הותירה בי רושם דומה, הייתה מתפתחת, מהוססת, ולא מגובה בראיה לחיזוק טענתה בדבר נטילת אחריות לתאונה מצדו של נהג המשאית.

5.9. אני סבור כי התובעת הפרה את הוראות תקנה 40(א) ו-41 לתקנות התעבורה, כפי המובא בסעיף 5.1 לעיל.

5.10. בנסיבות אלו, כאשר עולה כי הפרטית סטתה שמאלה באחת לנתיב נסיעתה של המשאית, אני סבור כי לא היה באפשרותו של נהג המשאית לנקוט בכל פעולה למניעת התאונה.

לפיכך, האחריות לקרות התאונה חלה במלואה על התובעת.

הנזק

5.11. אשר למחלוקת בעניין הנזק, הרי שלאור מסקנתי בשאלת האחריות, ברי כי הדיון בשאלת הנזק מתייתר.

סיכום

6. אשר על כן, התובעת תשלם לנתבעים, לידי הנתבעת 2, את הסכומים הבאים:

6.1. הוצאות משפט, לרבות שכ"ט עו"ד בסך כולל של 3,500 ₪.

6.2. שכר העד כפי שנפסק בדיון.

הסכומים הכוללים ישולמו תוך 30 יום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאד"מ 45285-12-20 דוידוביץ נ' עאסי ואח'

7. המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"א, 10 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

נצר סמארה, שופט

